

hvor Behæftelsen er under eller over det Forhold, som vi have antaget at være det Almindelige; det hvad der skal bevises, er, at et saadant Forhold af Behæftelsen af Jordegodset i Almindelighed ikke kan opstilles eller er rigtigt; om det passer paa alle specielle Tilfælde eller ikke, det forekommer mig ikke at være det Afgjørende. Men maa man indrømme, at det idetmindste ikke har været en uheldig Tanke, hvorpaa Udvalgets Majoritet er kommen ind, og hvorefter Skatten fordeles, vistnok ikke efter en i ethvert Tilfælde aldeles retfærdig Maalestof, men dog efter en i Reglen retfærdig Norm, naar man paa den ene Side sætter Eieren tilligemed den Capitalist, som i Almindelighed har forskudt ham en Deel af Summen, hvormed Godset kjøbtes, og paa den anden Side sætter Jæsteren, og da lader denne bære de $\frac{2}{3}$ og Eieren, som saadan, de $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{3}$ egentlig skydes over paa Capitalisten. Siger man nu, og det er en Indvending, som er gjort, om ikke her i Salen, saa dog udenfor: ja, men derved skyder man en altfor stor Deel af Skatten over paa de Godseiere, som ikke have saa store Prioriteter eller slet ikke have optaget Prioriteter, saa siger jeg: ja, det gjør man, men med Rette, fordi de ere Capitalister i en større Betydning end deres Lige-mænd, end deres Standsfæller, som have været nødte til at optage Capitaler i deres Godser, og derfor kunne de i et extraordinært Tilfælde bære en højere Skat end de andre. Jeg har tilladt mig at anføre dette til Fordeel for Majoritetens Forslag. Hvad der er anført til Fordeel for Minoritetens Forslag, forekommer mig at reducere sig dertil, at, da der engang har staaet i den forrige Anordning $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$, saa skal man ikke røre derved. Men dermed er de $\frac{2}{3}$ Deles Retfærdighed og Berettigelse slet ikke esterviist. Jeg skal kun endnu tilføie, at naar det Hovedforslag, som Udvalget har gjort, i det Hele følges, og Krigsskatten for iaar ned sættes til det Halve, saa er virkelig den Forskiel, hvad enten man følger Udvalgets Majoritets- eller Minoritets-Forslag, ikke af stor Betydning; men jeg troer, og jeg tillader mig at udtale det her i Salen, at jo mindre der her i Salen er en Repræsentation for den store Besiddelse, desto mere maa

Folkethinget være opmærksom paa, ikke at tage Bestemmelser, hvorved den store Besiddelse kan siges at være gaaet for nær; og mener man, at maatte tage saadanne Bestemmelser, som tilsyneladende kunne staae en saadan Tanke Indgang, saa maa man sørge for, at de Grunde, som man kunde have for en saadan Bestemmelses Retfærdiggjørelse, ogsaa kunne træde frem i det klareste Lys; men saa maa det ogsaa, efter min Anskuelse, være ganske andre Grunde, end de, som hidtil ere blevne anførte, og der forekommer mig, som sagt, at reducere sig dertil, at det maa blive som det engang har været, omendstjundt vægtige Grunde, som jeg ligeledes troer at have viist, tale for, at det aldrig burde have været saaledes.

Otterstrom: Den høitærede Finantsminister udtalte i Mødet igaar, at det maatte være overladt ethvert af Thingets Medlemmer at stemme enten for en Fordeling af Krigsskatten paa to Aar, eller for dens Udredelse i eet Aar, eftersom man maatte finde sig foranlediget til at slutte sig til den ene eller til den anden af de forskellige Meninger, som derom vare yttrede i Statsraadet, og de derfor udtalte Grunde. Jeg hørte tillige flere ærede Talere igaar erklære, at de vilde stemme for en Fordeling af Krigsskatten paa 2 Aar, fordi den høitærede Finantsminister ikke bestemt havde erklæret, at det vilde være nødvendigt, at den blev udredet i eet Aar, og at de derfor vilde frigjøre sig for al Ansvarlighed, og kaste det hele Ansvar paa Ministeriet. Jeg opfattede imidlertid den høitærede Ministers Udtalelse saaledes, at han ikke vilde institere paa, at Skatten blev udredet i eet Aar, og at, dersom Thinget maatte komme til den Beslutning at fordele den paa to Aar, vilde han kunne arrangere sig saaledes, at han derved ikke vilde komme til at savne de Midler, som behøves til Statsudgifternes Bestridelse i Aarets Løb. Jeg har bestemt mig til at stemme for Skattens Fordeling paa to Aar, deels paa Grund af Finantsministerens Erklæring, og deels af Hensyn til Forholdene i Jylland, som ere de, der ere mig nærmest bekendte. Jeg tvivler ingenlunde paa, at Skatten der vilde kunne udredes i dette Aar, naar det maatte blive fordret; men det er naturligt, at enhver over-